

JIM CAMPER

Forward Escape into the Past

18.05.18 × 09.09.18

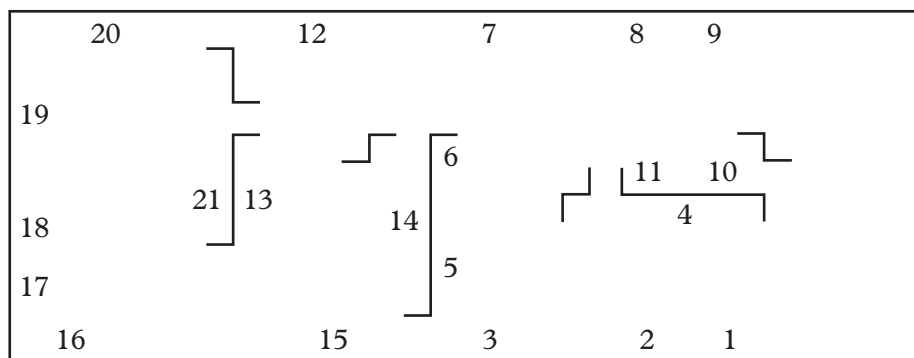
De fotografische stijlen van de Belgische kunstenaar Jim Campers zijn erg uiteenlopend: sommige beelden doen denken aan wetenschappelijke illustraties of reislogboeken, andere aan advertenties of aan de visuele experimenten met abstractie van de avantgarde. Toch is in zijn werk geen enkel beeld vrijblijvend. Onderzoek speelt een essentiële rol bij het benaderen van zijn onderwerpen en de keuze voor de geografische locaties van zijn foto's. Zo verdiept Campers zich vaak maandenlang in erg gespecialiseerde onderwerpen via underground literatuur of online blogs.

In *Forward Escape Into the Past* toont de kunstenaar beelden uit zijn twee recentste projecten. Ze bevinden zich beiden op het snijpunt van nostalgie en visionaire utopie. De titel van de tentoonstelling suggereert een alternatieve toekomst voor de mens en verbindt op die manier de twee fotoreeksen thematisch met elkaar. *Forward Escape Into the Past* kan begrepen worden als een toekomst ver weg van de technologische vooruitgang, waarin de mens verbondenheid zoekt met zijn verleden en met de natuur.

TENTOONGESTELDE WERKEN

×

1. *Clear Light* – 2015
2. *Gazelle* – 2015
3. *Junker House* – 2014
4. *Sharktooth* – 2017
5. *Inside Out* – 2017
6. *Transformation* – 2014
7. *Earth Sinking Into Water* – 2014
8. *Sweat Lodge* – 2014
9. *Siloman* – 2017
10. *Barathrum* – 2014
11. *Throne* – 2015
12. *Liquid Light* – 2016
13. *Untitled* – 2015
14. *Cow* – 2015
15. *Psilocybin Cubensis* – 2017
16. *Hotspring Bunker Dave* – 2014
17. *No Place Like Zome* – 2014
18. *Storage Matrix* – 2013
19. *Salvation Mountain* – 2014
20. *Access to Tools II* – 2017
21. *The Sun Works* – 2017

LET'S KILL THE MOONLIGHT (FC) — 2016

De fotoreeks *Let's kill the Moonlight (FC)* vertrekt vanuit de overtuigingen van de Amerikaanse wiskundige en terrorist Theodore Kaczynski (1942). Deze zogenaamde *Unabomber* formuleerde vanaf de jaren 1970 kritiek op de doorgedreven technologisering en ijverde voor een herstel van de vrijheid in harmonie met de natuur. De anonieme brieven en manifesten die hij onder meer publiceerde in *The New York Times* in de jaren 1990, ondertekende Kaczynski met FC, kort voor *Freedom Club*. In de titel van zijn fotoreeks combineert Campers Kaczynski's gedachtengoed met dat van de Italiaanse futuristen. *Let's kill the Moonlight* is namelijk één van de speerpunten uit het *Tweede Futuristische Manifest* dat Filippo Tommaso Marinetti (1876-1944) schreef in 1909. In tegenstelling tot Kaczynski, verheerlijkt Marinetti net de verwoestende kracht van technologie.

Dat Campers twee tegengestelde overtuigingen samenbrengt in één titel is veelbetekenend en illustreert het belang dat hij hecht aan associatie in zijn werkproces. Zo confronteert Campers niet alleen verschillende ideeën met elkaar in zijn literatuuronderzoek: ook tijdens het fotograferen associeert hij zijn beelden steeds op één of andere manier met de thema's die hij bestudeert en onderzoekt. De tentoonstelling is eveneens opgevat als een associatie van beelden. De fotowerken zijn fragmenten in een steeds schuivend verhaal. Zo kunnen alle foto's op zich staan, maar door de

beelden met elkaar in dialoog te laten gaan, ontstaat er een open narratief. De doorzichten in de scenografie van hennepblokken versterken de kijkervaring: ze nodigen uit om actief te kijken en verbanden te leggen.

Om de beelden te maken voor *Let's kill the Moonlight (FC)*, reisde Campers naar verschillende sites in Frankrijk, Duitsland en de Verenigde Staten zoals Arcosanti in Arizona of Slab City in Californië (*Salvation Mountain*, 2017). Het zijn plekken waar (groepen) mensen vandaag nog steeds (samen)leven in de natuur of in een utopische tegen-cultuur, afgezonderd van de westerse maatschappij. De foto's tonen details van de gebouwen die de bewoners er hebben opgetrokken (*Junker House*, 2017 en *No Place Like Zome*, 2017), of de technische vindingrijkheid die ze aan de dag leggen om te kunnen (over)leven (*Access to Tools II*, 2017). Opvallend is de quasi afwezigheid van de mens in de beelden (met uitzondering van *Hotspring Bunker Dave*, 2016). Het onderstreept Campers' fotografische interesse in landschappen, objecten, texturen en materialen, eerder dan in het documentair vastleggen van de mens binnen een bepaalde tijd en ruimte.

INTRANAUT — 2017

Campers' tweede fotoreeks *Intranaut* (2017) gaat terug op de theorieën van de Amerikaanse schrijver, filosoof en antropoloog Terence McKenna (1946-2000). In zijn *Stoned Ape Theory* probeerde hij onder meer de evolutietheorie te weerleggen door een cruciale rol toe te schrijven aan het gebruik van de psychedelische paddenstoel *Psilocybin Cubensis* door de prehistorische mens. De consumptie van deze zwam en haar hallucinogene krachten zouden volgens McKenna een belangrijke rol hebben gespeeld in de hersenvorming, meer bepaald in het ontstaan van datgene wat de mens onderscheidt van andere wezens: de menselijke zelfreflectie.

De inhoudelijke referenties naar McKenna vormen voor Campers de aanleiding om bijvoorbeeld studio-opnames te maken van deze paddenstoel (*Psilocybin Cubensis*, 2017), of om naar het Tassili plateau in Zuid-Algerije te reizen. Daar fotografeert hij onder meer details van rotstekeningen van vee waarvan de mest vruchtbare grond was voor de paddenstoel (*Cow*, 2017 en *Gazelle*, 2017). Het waren deze rotstekeningen die McKenna aanwendde om zijn hypothese te staven in zijn boek *Food of the Gods* (1992). Diezelfde theorie vormt voor Campers ook het vertrekpunt om indirecte inhoudelijke links te leggen en te experimenteren met abstractie. In navolging van de psychedelische lichtshows uit het begin van de jaren 1960 die elektronische muziek of avant-garde theater begeleidden, fotografeert hij bijvoorbeeld klokglazen op een lichtbakprojector

gevuld met oliën, pigment en alcohol (*Liquid Light*, 2017).

Voor *Forward Escape into the Past* bedacht Campers een scenografie van wanden in hennepblokken. De bouwstenen worden gemaakt van een mengsel van kalk en hennepsnippers die – weliswaar machinaal – volgens een eeuwenoud principe worden aangestampt en samengeperst. Het materiaal is duurzaam en erg licht, waardoor het ideaal is voor het bouwen van scheidingsmuren of als isolatiemateriaal. In die zin sluit het bouwmaterial aan bij ecologie, duurzaamheid, technologische vindingrijkheid, een terugkeer naar de natuur: allemaal thema's die als een rode draad doorheen de tentoonstelling lopen.

Ter gelegenheid van *Forward Escape into the Past* brengt Art Paper Editions Campers' eerste kunstenaarsboek uit. Deze publicatie is verkrijgbaar in de M-shop.

Deze tentoonstelling is een samenwerking met De Brakke Grond, Amsterdam. | Met dank aan Milo Profi.

BIOGRAFIE

×

Jim Campers (°1990, Antwerpen) studeerde aan Sint-Lukas in Brussel en de academies van Leipzig en Antwerpen. Zijn werk was eerder te zien in groepstentoonstellingen in Extra City Antwerpen (2016) en Le Bal Parijs (2014). Recent nam hij ook deel aan *Plat(t)form* in het Zwitserse Fotomuseum Winterthur (2018).